

משפחת כץ

לפני כארבע שנים, בחודש תמוז הלך לעולמו יקרנו, בעלי ואבינו מרדכי דוד – מרכוס כ"ץ.

מרכוס היה איש של חיבורים, הוא גדל במשפחה של חסידי באבוב בקרקוב שבפולין, ובעצמו היה נצר למשפחתו של הרבי – נין לאדמו"ר ר' חיים מצאנז. ציוני נלהב שתמך רבות במדינת ישראל ופעל ללא לאות לביצורה וחיזוקה.

מרכוס היה בראש ובראשונה איש חינוך וגם איש עסקים ותעשיין, פילנתרופ ותורם רב השפעה, שתורה הלכה ויהדות היו עמודי התווך של אישיותו. משום כך בחר להנציח את זכר אמו, בפרס שכל כך אפיין את רוחו הכבירה, בפרס שתורם לחיזוק דרכה של תורה בחיי המעשה, ומחבר את עולם הרוח והנשמה, עם עולם העשיה.

אנחנו שמחים לאחר שנה מורכבת ומאתגרת, להעניק את הפרס למאורות דגולים בחייו של עם ישראל בעת הזאת. מאורות שמאירים את דרכו באורה של תורה, ומנגישים את ההלכה לכל דורש בחיי הפרט והכלל, בתחומי חברה ומדינה, חוק ומשפט, רפואה, טכנולוגיה ועד לפרטי חיי היומיום של האדם מישראל, מאיש ועד אשה.

אנו מודים לחברי הועדה הנכבדים, היו"ר פרופסור מנחם בן ששון, והחברים הרב הסופר חיים סבתו והרב שלמה דייכובסקי על בחירתם המושכלת.

ברכות חמות לזוכי הפרס לשנת תשפ"א: הרב גבריאל גולדמן, פרופ' שולמית לבנברג, הרב יצחק שילת ומכון 'צורבא מרבנן' בראשות הרב בנציון אלגזי.

תקוותנו שפרס זה ינציח את רצונו של מרכוס לבסס את חיי התורה במדינת ישראל ובעולם היהודי כולו, וזכרו לא ימוש מאתנו.

יהי זכרו של ראש משפחתנו ברוך

רעייתו עדינה והמשפחה